

Generalforsamling 2017

Lige om lidt skal vi vælge medlemmer til bestyrelsen.

Bestyrelsens fornemste opgave er, det lærte vi på bestyrelseskurset tidligere i år, at give personalet retning og rammer til at lave god skole.

Den store opgave, som den kommende bestyrelse vil få som en af sine vigtigste opgaver er: Hvordan skal vores fremtid formes – for den giver ikke sig selv!

Når 6. klasse til sommer forlader VNF, så er de den sidste årgang der har været en del af Vesløs – Øsløs skole.

Vores nuværende 5. klasse er den første "rene" VNF – årgang.

Det betyder også at de forældre der oprindeligt var med til at etablere VNF er ved at blive skiftet ud med forældre, der har valgt VNF.

Derfor vil det blive nødvendigt at se på om alle de beslutninger og retninger, der blev lagt ud af den oprindelige forældregruppe stadig er hensigtsmæssige eller om vi skal ændre noget af det.

Skal vi arbejde videre i det pædagogiske spor vi er på nu?

Hvordan skal vi forholde os til den modsætning der er mellem vores pædagogik og udviklingen i folkeskolen?

Hvilke "spor" ønsker bestyrelsen at lægge ud for fremtidens undervisningen?

Skal vi fortsat nøjes med at være en 0. – 6. klasses skole?

Ud over disse vigtige retningsgivere, ja så er vi jo også rigtig glade for den praktiske hjælp, som bestyrelsen er med til at koordinere og som vi er så afhængig af i det daglige.

Til jer, der om lidt bliver valgt vil jeg sige:

Jeg ser frem til samarbejdet.

Til jer, der om lidt siger farvel til bestyrelsen vil jeg sige:

mange tak for indsatsen!

Vi ville ikke have været hvor vi er nu, hvis ikke I havde brugt så megen energi, vilje og netværk i vores opstarts år.

På søndag den 26. marts kl. 8.00 mødes lærerne og vores sekretær Jane hjemme hos os på Sdr. Øsløsvej for at lægge planen for skoleåret 2017-18 til rette.

Sådan et møde havde vi også for et års tid siden. På det møde var den grundlæggende forudsætning, at skoleåret 2016-17 var året hvor vi – for første gang siden starten i 2011 – ikke skulle bygge om eller til.

Hvor vi ikke har skullet ændre i personalegruppen, eller lave store ændringer i børnenes skema. Et år hvor vi skulle bruge kræfterne på at finjustere vores undervisning efter at have høste erfaring med de første fem års udviklingsarbejde.

Skemaet var sådan set på plads, ja der skulle lige lægges et læsebånd ind. Planlægges tværstime-årshjul, bestilles tur til Bornholm, diskuteres specialundervisning og læsehjælp. Laves aftaler med Kenneth og Jens Chr., vores frivillige hjælpere til svømning, evalueres niveauet på vores høstmarked, aftales hvilke bøger der skulle indkøbes til det kommende skoleår, lægges idræt ind i skemaet, så det ikke længere kun var en del af tværstimerne og alle de andre små dele, der er et skoleår

Sådan var planen – og det var egentlig en god plan!

Så var det lige, at Bodil og Peter skulle have Mads – og tillykke til dem
Heldigvis stod Leo "frit" og så lærte vores børn at slå saltoer, at stå på hænder og andre halsbrækkende ting. De har lige været med til den årlige opvisning i Hannæs Hallen, hvor de på flotteste vis viste hvad den kompetente voksne kan lære børn på ganske kort tid og samtidig har VNF igen været med til at støtte op om foreningslivet på Hannæs.

Og så skulle Pernille og Bo lige have Wilma – og tillykke til dem
Og så fik Lillian chancen for at være klasselærer i 1.-2. klasse – og den tog hun!
Derfor fik Joan sit gamle job med at være børnehaveklasseleder igen. Hun fik også timer i SFO'en så vi trods nedskæring i statstilskuddet, fik styrket det pædagogiske arbejde der.

Med Hendrik som vores ankermand, støttet af Lillian og Joan fra skolen og Marie, Anette og Marian fra Viben suppleret med Henrik Haaning og Mille på tilkald og vores trofaste frivillige hjælpere – Albert, ja så har vi en SFO, der både kan passe børn

indtil far og mor får fri. Og samtidig giver mulighed for vildmandsliv i Basen, torsdags-bål-mad lavet af egne grøntsager fra Bærkær og for kreative aktiviteter i værkstedet.

En SFO hvor vi har mulighed for at tilbyde lektiehjælp for de børn der har behov for at få lavet deres lektier inden de tager hjem. Og som seneste skud på stammen har etableret samtalegrupper for de af vores børn, der er i sorg over tab, skilsmisse og lignende. Her får de en mulighed for at tale om følelser som vrede, skuffelse og savn, en mulighed for i trygge og hyggelige rammer at udveksle erfaringer med andre børn i samme situation.

I skolen har Joan, Lillian, Leo, Kaja og Ditte pligttopfyldende og stabilt som et sveizisk urværk passet deres undervisning, taget kampene med de børn der af den ene eller anden grund ikke var helt undervisningsparate, kæmpet for at få børnenes sociale relationer til at fungere og sammen har de hele tiden justerer undervisningen så alle børn får mulighed for at udvikle sig

Samtidig har vi også oplevet, og været glade for, den store søgning, som Viben har haft. Da vi startede i august 2011 havde vi 23 børn og i februar 2017 havde vi over 40 børn. Noget der kun har kunnet lade sig gøre fordi også dagplejerne i år har gennemlevet store forandringer. I august flyttede Kristine hjem til Amtoft med sine dagplejebørn, hvilket gjorde det muligt for Katrine og Jeanette at flytte fra de lokaler de havde i Viben og over i de noget større lokaler som var blevet ledige på den anden side af skolegården. Da dagplejen ikke længere havde lokaler i Viben fik vi tilladelse til at opnormere – så der nu må være op til 50 børn i Viben. Ikke at det er et mål, at vi skal være 50, men vi har de seneste to år været presset af ikke at have pladser nok i Viben i de sidste måneder op til sommerferien. En udfordring som dels er opstået i kraft af dagplejernes flotte indsat for at ”rekruttere” nye familier og i særdeleshed i kraft af det gode arbejde som Annette, Birthe, Kirsten, Marian T, Mariann S, Marie og Mette har præsteret gennem de seneste fem år. De mange nye børn i betød også, at vi i slutningen af februar kunne ansætte en ekstra pædagog, Katrine, i Viben, ligesom Birgit kom tilbage lige efter jul.

Trods det faktum, at dagpasningsområdet ikke er prioriteret ret højt i Thisted kommune og tilskuddet derfor ikke prangende, så får I forældre faktisk rigtig meget kvalitet for pengene her på VNF. Vi gør det generelt så godt vi kan, men er altid interesseret i at blive bedre. Vi kan ikke tilfredsstille alle ønsker, men bestræber os på at levere det vi har lover.

Og husk vi kan ikke læse jeres tanker! Så hvis I har spørgsmål, kommentarer, undren eller kritik, er I altid velkomne til at henvende jer til mig – og helst inden problemet er vokset os over hovedet. Fortæl os hvad er det du ikke er tilfreds med? - hvad havde du i stedet forventet? Den meste utilfredshed bunder i skuffede forventninger. Og hvis vi alle udviser god vilje og lidt overbærenhed så finder vi en løsning!

Hvor vil jeg så hen med alt det?

En skole består af bygninger, inventar, bøger, læreplaner, test og mange andre materielle ting.

Men vores friskole består først og fremmest af mennesker. Vores børn, i forældre og vores ansatte og frivillige.

Vores største aktiv er ikke god økonomi eller vores bygninger – det er vores personale.

Det personale, der giver jeres børn voksne, som de kan regne med, voksne der giver ro, rammer og retning til være, lære, opleve og fordybe sig

Som Hendrik skrev i en af sine sange til Musicalen i 2012: at lære er at ville – at ville er at turde!

Det vigtigste for at kunne holde skole er de voksnes evne og lyst til at etablere en tillidsfuld relation til børnene. En relation hvor en lille elev har så meget tillid til sine voksne, at han tør at stå på hænder i hånden. Den tillidsfulde relation der får en elev til at lukke øjnene, fatte mikrofonen og give fuld gas overfor 100 jævnaldrende elever fra andre skoler.

Når sådan en tillid kan etableres mellem lærer og elev når vi laver musical eller gymnastik, så har vi også en relation, der gør os i stand til at hjælpe en elev til at lære at læse, skrive, regne eller blive klogere på sine egne og andres følelser.

For bedst muligt at skabe den helt nødvendige tillid mellem voksne og børn, skal vi kende alle børnene og alle børnene skal kende de voksne de kan løbe i, i løbet af dagen.

Derfor prioriterer vi også, at de voksne har deres arbejde i flere børnegrupper. Som f.eks. når Kaja har dialogisk læsning med børnehavebørn, når Jane laver sprogtester i Viben, når Mette er med store-gruppen i skolen, når Joan, Lillian og Hendrik både er i skolen og i SFO. Og i særdeleshed når vi mødes til musik-fortælling.

Tillid skabes også gennem gode fælles oplevelser som f. eks da vi i september tog på vore uforglemmelige tur til Bornholm, en oplevelse som børnene i 5.-6. klasse og deres lærere Ditte og undertegnede, trods visse forhindringer, i mange år frem vil tænke tilbage på med glæde.

Derfor har vi, bestyrelsen og jeg, også prioriteret vores økonomi så *"De ekstra indtægter, som den øgede søgning til Vibem har betydet, er gennem året investeret i en forøgelse af personalenormeringen både i skole- og i børnehavedelen, da vi ikke skønner at have behov for yderligere konsolidering, men prioriterer "varme hænder" i børnenes hverdag"* – som der står i årets ledelsesberetning.

For hænder nok er vigtigt i det daglige, men det allervigtigste er at det er de rigtige hænder der er til rådighed - og dem har vi.